

FRAM KAMERATER

desember

Under agitations- uken

maa hver eneste ung kamerat være virksom for at faa spredt ungdomsforbundets brochurer og „Klassekampen“s 1. mai nr. som er helt antimilitaristisk samt vort store, vakre jubilæumsnummer.

Det varige resultat av vor agitationsuke er først og fremst avhengig av, i hvilken uttrækning det har lykkedes os at faa spredt vor rent socialistiske litteratur blandt arbeidermasserne.

Musk paa, at hvert frøkorn, som vi paa denne maate har utsaadd, vil komme igjen i form av øket klassebevidsthet, større solidaritet og mere energi i vor sociale kamp.

— Ungdommens opplysningsvirksomhet blandt vort lands arbeidere skal bli en mægtig lysende fakkel, som viser os veien fremover til socialismen!

Altsaa, alle kamerater i virksomhet
12. mai!

AKSJONSUKE 5.-11. DESEM

INNHOLTSFORTEGNELSE

Fra redaksjonen	s.I
LEDER:Sjølkritikk fra DS/AU (fortsetter bakerst)	s. 2-3
Kritikk av plakataksjonen på Bakklandet Bokkafe.	s. 4
3.V.Kom.har høyeste prioritet i års- planen,men vi må også styrke Palkom	s. 5
Ungdomskampanja har gitt resultater	s. 7
Abonnementskampanja for KK	s. 9
I6-sideren:Et intervju	s.II
Kjøp julegavene på Oktober!	s.I2
Tre motsigelser i diskusjonen om ungdomsarbeidet.	s.13
Hva er årsaken til at folk "sklir ut" av partiet?	s.14
For revolusjonær faglig bonde- politikk.	s.15

FRA REDAKSJONEN.

Med lederen i dette nummeret håper vi anti-byråkratiskampanja kan få et oppsving.Skarpere linjediskusjon-er også en kamp mot Byråkratiets formelle enighet.Noen slike artikler har vi fått med i dette nummeret.Men vi etterlyser fortsatt flere slike skarpe innlegg!

Ungdomskampanja er i gang-men vi mangler innlegg på gode erfaringer fra aksjoner og konkret rekruterings-og mobiliseringsarbeid.Til neste nummer legger vi vekt på konkrete erfaringer,særlig fra arbeidsplassene.

Vi lovte til dette nummeret en oppsummering av bondediskusjonene. Det har også vært gjort et ~~ett~~ tappert forsøk,men arbeidet ble ikke helt ferdig så vi lover heller en omfattende og grundig sak til neste nummer.Frist for neste nr. er føt jul!

GODT,REVOLUSJONÆRT NYTT ÅR.

REIS KAMPEN MOT DET BYRAKRATISKE AVVIKET I PARTIET I TRØNDELAG

En sjølkritikk fra arbeidsutvalget i distriktsstyret

D

Distriktsstyrets arbeidsutvalg legger med dette fram en sjølkritikk på det byråkratiske avviket som fins i distriktsstyrets ideologi og arbeidsstil. I neste nummer av Fram Kamerater skal vi legge fram en kritikk av det vi oppfatter som de viktigste byråkratiske feila i avdelingenes arbeid. Vi oppfordrer alle kamerater til å være dristige med å utvikle kritikken av byråkratismen i DS, både av organet og av enkeltstående kamerater i ledelsen. Særlig er det viktig å utvikle kritikken ved å trekke fram konkrete eksempler som illustrerer feila og komme med konkrete forslag. Ut fra ordtaket om at den vet hvor skoens trykker som har den på, så veit vi med sikkerhet at alle kamerater har viktige bidrag å komme med i en slik diskusjon. Send inn bidraga, små som store, til Fram Kamerater eller direkte til DS via avdelingens vanlige kanaler.

HVA ER BYRAKRATISME?HVA BESTAR DET BYRAKRATISKE AVVIKET I?

Dette er det mange kamerater som spør om. I sjølkritikken fra SK står det at det byråkratiske avviket først og fremst er et avvik fra den proletariske verdensanskuelsen. Byråkratisme er et borgerlig avvik i synet på massene og metode for ledelse.

Sjølve orda byråkrat og byråkratisme peker på det kontormessige, det å være knytta til kontoret. Det stiller seg i motsetning til en proletarisk revolusjonær ideologi og arbeidsstil som ser på massene som de virkelige heltene og der ledelsen med tusen bånd er knytta til massene og dermed jobber med problemer og behov som er påtrengende å løse i det levende livet.

1. DS HAR IKKE KNYTTA ARBEIDET SITT NERT NOK TIL DET POLITISKE LIVET I AVDELINGENE

I partiets vedtekter står det at grunnorganisasjonene spiller en helt avgjørende rolle i å knytte partiet til massene. Derfor sier det seg sjøl at DS må legge veldig stor vekt på å følge med og lede grunnorganisasjonene sitt arbeid. På dette punktet har DS hatt store svakheter.

DS HAR GJØRT LITE UNDERSØKELSER I PARTIAVDELINGENE

Både i fjor og i år oppsummerte DS som en av de alvorligste svakhetene ved 1.mai arbeidet var at DS ikke kjente godt nok til den virkelige situasjonen i partiet når det gjaldt politiske

motsigelser, taktiske problemer, sekterismen i massemobiliseringa ol. Derfor blei parolene subjektivistiske og svarte ikke til den virkelige situasjonen i partiets arbeid.

-når det gjelder Stortingsvalget blei den samme feilen gjort. F.eks. så blei avdelingene pålagt å utarbeide rapporter i forbindelse med valget og legge fram problemer og motsigelser. Disse rapportene blei i virkeligheten lite studert av DS og av de ansvarlige kameratene i DS, og spørsmål som blei reist av avdelingene fordi de var virkelige problemer for avdelingene blei ikke besvart.

-DS har reist lite til avdelinger utafor Trondheim, blitt på plassen noen dager og på den måten fått bedre forståelse for hvordan arbeidet drives i avdelingene utafor Trondheim. Partiet har nå klart å opprette avdelinger på landsbygda. Vi har heller ikke reist til disse laga, gjort undersøkelser på hvordan de jobber, hva som er de spesielle problemene for lag av denne typen ol.

DS har drevet for lite undersøkelser. I tillegg så har vi hatt feil i metoden for å drive undersøkelser. Mao sier at en form for å drive undersøkelser er å dissekere spurv, dvs. at en ledende kamerat reiser til en enhet og blir der for en lengre periode og på den måten kan dissekere en enhet. På grunnlag av dette kan han så skaffe seg djupe forståelse for problemene i mange avdelinger av samme type. Denne form for undersøkelser har ikke DS drevet. Det er en stor feil.

Det er mange andre saker som trekker i samme retning, nemlig at DS ikke knytter sitt arbeid tett nok til arbeidet i grunnorganisasjonene.

-mange ledende kamerater jobber dårlig i sin grunnorganisasjon, neglisjerer denne jobbinga, synes ikke den er så viktig, finner ikke tid til den osv. Dette er et brudd på prinsippet om å knytte DS sin jobbing tett til livet i grunnorganisasjonene. I tillegg er det brudd på vedtektene, det er pampestil og betyr at ledende kamerater seg privilegier.

-DS har laga direktiver som er like enten det er til store eller små avdelinger, enten det er erfarne avdelinger eller de er ganske ferske. Vi har nå stilt oss som oppgave å dele avdelingene i 3 etter nivå.

-i arbeidet med å overføre partimedlemmer fra en avdeling til en annen og i arbeidet med folk som ønsker å komme på studiesirkel eller annen kontakt med partiet så har DS ofte vært forferdelig treg. Fra sommeren har dette arbeidet bedra seg en god del etter kritikk/sjakk kritikk i ledelsen. Men fortsatt er dette et stort problem i partiet et problem som avdelingene har sin store del av ansvaret for.

-DS har ofte bedt om rapporter fra avdelingene. Disse rapportene har

fortsettes side 12

KRITIKK AV PLAKAT AKSJONEN PÅ
BAKKLANDET BOKKAFFÉ.

Lenin seier at revolusjonær politikk ikkje eksisterer utan revolusjonære metodar. Dette sitatet er nyttig og bør studerast og brukast t.d. når SV klagar over M-L-aranes aksjonisme.

Men vi må og lære av Lenin at vi må undersøke og vurdere grundig den rådande situasjonen når vi handlar, slik at vi veit kva vi vil oppnå med ein aksjon. Politikken skal styre geværet, sa Mao. Tidleg i haust gjekk det føre seg ein plakatklistreaksjon der eg meiner "geværet styrte politikken"

AKSJONEN PÅ BOKKAFFÉEN.

Før 21. august vart det klistra 5-6 Tsjekkoslovakisk plakatar på utstillingsvinduet til Baklandet Bokkaffe. Då dei vart nedrivne av SV-arane, kom det opp ei veggavis rett på vindauget som polemiserer mot dette. Folk på bokhandelen hengte opp ein lapp med ein sur oppstøt om "M-L-arane sine herjingar" og synte til dei stygge restane av kraftig lim og papir på glasruta. Og det såg ikkje fint ut.

AKSJONEN OG TAKTIKKEN OVERFOR SV.

Var denne aksjonen ein god måte å få vist SV sin svikefulle rolle og råtne haldning til Tsjekkoslovakispørsmålet?

Var dette ein god måte å splitte dei ærlege SV-medlemmane som finst frå den pro-imperialistiske SV-leiinga?

Nei. Handlinga reiv folk sine tankar bort frå den politiske kjerna i Tsjekkoslovakispørsmålet over på dei stygge plakatrestan på glasruta. SV-toppen scora lett på eng overfor sine eigne medlemmer: Sjå M-L-arane sine herjinger. Sjå korleis dei vil diskutere!

Og ingen kunne venta at SV ville take opp diskusjonen om Tsjekkoslovakia i særinnlegg oppklistra på sitt eige utstillingsvindaug!

Å STYRKE KRITIKK OG SJØLKRITIKK-ETT VIKTIG
VÅPEN I ANTI-BYRÅKRATIKAMPANJA.

Kven som sto for klistringa er uinteressant. Men parvileinga i Tr.heim støtta aksjonen etter det eg veit. Då nære sympatisørar av oss kritiserte skarpt denne aksjonen var eg defensiv og forsvara han ikkje. Det syntes eg heller ikkje var rett.

Eg tek sjølkritikk på at eg har nedprioritert dette innlegget i så lang tid. Men eg meiner saka reiser ein diskusjon som er

Samstundes er innlegget ein mutter i det lokale maskineriet lagere som er anti-byråkratikampanja og der er kritikk/sjølkritikk ei brekkstang no for tida.

SIGURD.

TIL SIGURD SITT INNLEGG.

Vi er enig med Sigurd i at kritikk/sjølkritikk er ein viktig del av anti-byråkratikampanja. I Bind V skriv Mao om ei av dei viktige korrigeringsbevegelsene i KKP. Her seier han at kampanja må starta opp med at kameratane "luftar synspunkt". Innlegget til Sigurd er eit slikt innlegg. Det er mange av oss som går med sakar vi lurar på - er det rett at det gjøres slik og slik? No må desse tvilarane og det tyder vel mest oss alle? - lufta sine syn nett så klårt som Sigurd gjer. Vi må få fleire slike innlegg kor vi luftar synspunkt. Kan hende DS ikkje kan ta eit klårt standpunkt til innlegget i same nummeret, men DS ser det som ei viktig oppgave å svara så raskt som mogeleg. Den saka Sigurd tar opp handlar om eit spørsmål kor vi stendig gjer store feil - det gjeld taktikken ovafor SV. DS har enno ikkje fått handsama spørsmålet til Sigurd, men vi lovar eit svar i neste nummeret.

Redaksjonen/for DS/AU.

3. VERDENSKOMITEEN HAR HØYEST
PRIORITET I ÅRSPLANEN, MEN VI MÅ OGSÅ
STYRKE PÅLKOM!

Kameraten i Palestinakomiteen tar i novembernummeret opp et spørsmål som vi tror mange antiimperialister ofte lurert på? Hvorfor prioriterer vi 3.v K høyest i årsplanen? Hva med de andre antiimperialistiske komiteene-er de ikke viktige lenger? Skal Palestinakomiteen og Chilekomiteen legges ned? Vi er enige i den kritikken kameraten kommer med når det gjelder mangelfull begrunnelse for den prioriteringa vi gjør. Den begrunnelsen vi kommer med her er laga av en kamerat på oppdrag av DS. Detaljer står for kameratens egen regning. Begrunnelsen er ikke nødvendigvis hele begrunnelsen for SKs prioritering.

HVORFOR PRIORITERES 3.v.kom. I ÅRSPLANEN?

I Prinsippprogrammet står det:
AKP(M-L) MÅ GÅ I BRODDEN FOR Å STØTTE KAMPEN FOR Å UTVIKLA SOLIDARITETEN FRÅ DET NORSKE ARBEIDENDE FOLKET MED DEI ARBEIDENDE OG UNDERKUA FOLKA I HEILE VERDA MED DEI VERKELIGE SOSIALISTISKE LANDA MED FRIGJERINGSRØRSLERNE I DEN 3.VERDA, MED FOLKA I DEI UTVIKLA KAPITALISTISKE LANDA, SOM ER UNDERKUA AV SUPERMAKTENE OG MED DEI UNDERKUA FOLKA OG ARBEIDERKLASSEN I DEI TO SUPERMAKTENE SJØLVE.

Partiet har en stolt tradisjon i antiimperialistisk arbeid. Støtten til det vietnamesiske folket var det største løftet vi har gjort, men og opprettinga av støttearbeidet til det palestinske folket var partiet sitt verk.

Ut fra nivået i frigjøringskampen i slutten av 60-åra og først på 70-åra, var det naturlig å konsentrere støttearbeidet til Vietnam, Palestina og seinere Chile.

Men hva er situasjonen i dag? Jo-at 1. Vi har ikke lenger et Vietnam-et område med altomfattende krig mellom et imperialistisk land og et folk i 3.verden. (I hvertfall ikke krig hvor ei supermakt er kraftig trukket inn)

2. Frigjøringskrigene har vokst i styrke og omfang. Er det ikke bredden og allsidigheten i frigjøringskampen som er et av de typiske treka ved kampene i den tredje verden? I dag har vi kjempende

frigjøringsbevegelser i land som Palestina Azania, Zimbabwe, ~~Mozambique~~ Polisario, Timor, Kalimantan, Burma, Thailand-for å nevne noen. I begynnelsen på 70-åra ble det bare drevet støttearbeid til et av disse områdene-Palestina. Men krever ikke den proletariske internasjonalismen at vi støtter alle folk som kjemper! Partiets linje har i den nåværende verdenssituasjonen vært å opprette en støttekomite, ikke en ny for hvert område. Dette er sjølsagt fordi det organisatorisk er langt lettere å gjennomføre. Men vi kunne ikke gjort det om ikke tendensen samtidig har vært at frigjøringskampen retter seg mot samme fiender-imperialismen og supermaktene særskilt-og om ikke de kjempende folka samtidig har styrka sin enhet.

3. Samtidig som den væpna frigjøringskampen har vokst i styrke har også kamper til de underkua nasjonene vokst i styrke. Frigjorte land kjemper for full frigjøring mot nykolonialisme og økonomisk utbytting. I FN i dag står den 3.verden stadig mer som en blokk. Det er også ei oppgave for oss å støtte den kampen disse landa fører. Samtidig er det også en tendens i dag til at M-L-grupper eller partier stadig sterkere tar ledelsen i denne kampen. I spissen for disse landa står sjølsagt i dag Folkerepublikken Kina. Det er 3.V.Koms oppgave å forene alle som kan forenes i Norge bak støtten til alle disse kampene og til de underkua nasjonene.

Men dette er ikke hele forklaringa på at vi måtte ha en 3.V.Kom. Også borgerskapet og imperialismen har merka opprøret i

hele den 3.verden. For å lede opinionen på avveier å hindre folkets rettferdige harme fra å bli omgjort til solidaritet, setter de inn sine redskaper: Det opprettes opportunistiske bevegelser, det startes såkalt støttearbeid i regi av borgerpartiene. Er ikke den voldsomme DNA-kontrollerte støtten til Sør-Afrika det beste eksempelet på dette! Jo hardere kampene blir i den tredje verden, jo mer desperat vil imperialistene jobbe for å lede opinionen på avveie. Det er 3.V.Koms oppgave å stake ut den rette linja for frigjøringskampen: Å propagandere for PAC, å jobbe for støtte til det tapre folket på Timor, å avsløre imperialistmedløpernes falskspill.

HVORFOR KAN VI IKKE LEGGE NED PALKOM
OG DRIVE STØTTEARBEIDET FOR DET PALE-
STINSKE FOLKET GJENNOM 3.V.KOM?

DETTE ER ET VIKTIG SPØRSMÅL, FOR SJØLSAGT er det ikke slik at "først en gang oppretta en komite-alltid en komite". Det avgjørende for oss er en konkret analyse av den konkrete verdenssituasjonen og situasjonen i Norge.

Jeg mener kameraten i Palestinakomiteen trekker inn mange viktige argumenter for at Palestinakomiteen er viktig. Jeg er også 100 prosent enig med ham i at Palkom skal styrkes og ikke nedlegges. Hvorfor?

Midt-Østen er kanskje fortsatt det viktigste området for supermaktene utafor Europa. Her finnes ca 60% av verdens kjente oljereserver. Områdets strategiske beliggenhet i forhold til Europa er særskilt viktig i forbindelse med krig. Samtidig er det i området akkumulert store kapitalmengder som gjør området attraktivt som marked

for krigsøkonomi. (Jfr. rike land som Iran og Saudi Arabia). Derfor har rivaliseringa om Midt-Østen ei lang og blodig historie. Bare se på kampene mellom England og Frankrike om delinga av det Ottomanske riket under 1.v.krigen, den tyske fascismens forsøk på å erobre området under 2.v.krigen USA-imperialismens oppgjør med England og Frankrike etter 2.verdenskrigen, særlig under "Suez-krigen", og rivaliseringa mellom Sosialimperialismen og USA-imperialismen i dag. Gjennom denne langvarige kampen har det palestinske folket etter hvert blitt stående i spissen med sin frigjøringsbevegelse Al Fatha og PLO. Fronten mot det palestinske folket i hele Midt-Østen vokser i dag kraftig. Derfor driver de to supermaktene de villeste avledningsforsøk for ei "løsning" på Palestinaspørsmålet.

2. Samtidig som det palestinske folkets kamp er rettferdig og viktig, har opprettelsen av staten Israel og "jødespørsmålet", gjort spørsmålet om Palestinas frigjøring, til et særskilt komplisert spørsmål. Dette er sjølsagt utnyttet av imperialismen. Uten det opplysningsarbeidet Palkom driver og har drevet, ville det vært enda vanskeligere for progresive å orientere seg i den tåka borgerskapet sprer om situasjonen i Midt-Østen. Den riktige linja her kan bare utvikles gjennom meget omfattende arbeid, noe som er vanskelig uten en egen komite. Enda vanskeligere blir det sjølsagt når opportunistiske grupper som Bygstads Palfront driver systematisk splittelsesvirksomhet og sprer falsk propaganda.

3. Som et tredje argument for at Palkom må styrkes og opprettholdes er at komiteen har vist seg levedyktig og driftig gjennom de 7 åra komiteen har eksistert. Vi har en komite-en utvikla organisasjon med mye bra aktivister og bra erfaring. Skal vi ikke utnytte denne fordelene i det støttearbeidet som blir stadig viktigere i åra framover?

HVA KAN PARTIET GJØRE FOR Å STYRKE
PALKOM?

Den store oppgaven partiet har stilt seg å styrke solidariteten med 3.verden mer allsidig, krever at vi i den nåværende situasjonen tar et løft her. Vi har oppnådd noe, men jeg tror også vi må se sjølkritisk på hva vi har oppnådd. Enda er det langt igjen til 3.V.Kom. virkelig er ei kraft vi kan si oss fornøyd med. -Sjøl om 3.V.Kom har første prioritet av de anti-imperialistiske organisasjonene i år, kan situasjonen forandres til neste år. En krig i Midt-Østen, om en av supermaktene påny blander seg direkte inn i kampene i Asia, kan det tenkes vi prioriterer anderledes neste år. -Men sjøl om Palkom ikke har høyeste prioritet nå, kan mye gjøres for å styrke arbeidet. Her er noen ideer som er langt fra bygger på mye undersøkelser:

- Partikaderen i Palkom må gi dette arbeidet øverste prioritet. Det er dere som går i spissen på dette området. Jeg tror det i den nåværende situasjonen er feilaktig å prioritere særlig flere kamerater her. Det er hver enkeltets kvalitet som først og fremst må styrkes.
- Andre partikamerater må sette seg inn i Palestinaspørsmålet-gjerne ta en studie-sirkel, abonner på Fritt Palestina.
- Trekk med flere fra RU og NKS. Noen fler kamerater herfra bør jobbe med Palkom.
- Styrk samarbeidet med 3.V.Kom. Samarbeid om "uker" og andre arrangementer. Det er klart 3.V.Kom. må gi Palkom mye støtte.
- Rekruter bredt blandt ungdom. Det er her vi har de største progresive reservene til aktivistarbeid. Kjør lokale arrangement på skoler, fritidsklubber, velforeninger -lag egne lokale møter (i motsetning til stormøter i byen) på f.eks. Heimdal, Lademoen, Risvollan, Stjørdal, Orkanger, Brekstad m.fl.
- Bli flinkere til å "gripe dagen og timen". Ladeaksjonen var et eksempel!
- Legg stor vekt på "uka" og andre store arrangementer som f.eks. møte i Samfunnet til våren. (Tror i mars/april)?

JUNGDOMSKAMPANJA HAR GITT RESULTATER!

Som lederen i forrige FK slo fast er partiet i ferd med å vende et blad i arbeidet med ungdommen. Siden da har vi studert mange gode rapporter fra laga og kameratene i partiledelsen som jobber særskilt med kampanja, har gjort flere undersøkelser. Vi legger her fram en del av de viktigste resultatene fra undersøkelsene.

Laga deler seg klart i tre.

Rapportene viser at en tredeling av lagas arbeid er helt naturlig. Noen lag har alt fått et godt grep, har masser politiske diskusjoner, planer og resultater i form av rekrutering og utveiting av RU-lag. Dette er de framskredne laga. Størreparten av dem finner vi utafor Trondheim. Vi tror det bl.a. tyder på at laga i distriktet har bedre røtter i folket på stedet enn mange i byen.

Så har vi endel lag som prioriterer kampanja høgt, har satt kader på den, har planer men enda oppnådd lite resultater. Dette er laga i den mellomliggende kategorien. Så har vi laga som hverken veit hva de ska gjøre - har lite planer - eller har resultater å vise til. Dette er laga vi regner til tilbakeliggende. I denne kategorien har vi bl.a. mange lag på arbeidsplassene som kanskje ikke skal ha kampanja som hovedoppgave.

For å gi kameratene hjelp skal vi her gi noen erfaringer fra framskredne lag. Mer vi har enda for lite opplysninger til her å trekke fram ett særlig framskredent lag som typisk tilfelle. Mao peker på hvor viktig slike typiske tilfelle er å propagandere. Vi har derfor satt oss som oppgave å gi erfaringene fra noen typiske tilfelle i neste nr. av FK. Hva skal vi så oppsummere? La oss se på de positive og negative faktorene hver for seg.

Positive resultater.

a. Laga driver mye bra undersøkelser som har gitt oss viktig kunnskap om hvordan undertrykkelsen av ungdommen foregår. Flere arbeidsplasslag veit nå hvor mange ungdommer de har på plassen, hvor mange er læringer, hva er de mest opptatt av, hvor tilbringer de fritida si osv. Andre lag har gjort viktige undersøkelser om ungdommens fritid og kartlagt behovet for et sted å være. Andre lag har gjort bra undersøkelser på

ungdommens syn på karakterer. Andre lag har gjort bra undersøkelser av RU-laget og kjenner bedre sterke og svake sider hos RU-kaderen. Slike undersøkelser mener vi er i tråd med masselinja: "fra massene til massene" og er nødvendig for å kunne mobilisere ungdommen og unngå ensidighet.

b. Vi har fått endel røtter i ungdommen. Mange lag har alt fått endel røtter i ungdommen på plassen. Mange har solgt KK og RG til ungdommen, noen har starta ike for ungdommen og de mest framskredne har alt leda aksjoner blant ungdommen.

c. Flere lag jobber nå konkret med oppbygging av nye RU-lag. Å organisere den framskredne ungdommen er det som gir varige resultater. Lag som har stilt seg dette som oppgave mer gi det høy prioritet. Den kampanja ville denne ungdommen sikkert enno i lang tid tilhørt de uorganiserte rekker!

Det er kommet bra gang med aksjoner på fritidsskolen. Flere lag har direkte leda slike aksjoner og de mest framskredne ungdomsledere har sjøl stått i spissen i husokkupasjoner. Dette mener vi er framskredent arbeid.

e. Tilsist. Den prioriteringa laga har gitt av kampanja viser at kameratene virkelig har tenkt å "vende et blad". Langt over halvparten av laga har prioritert kampanja som hovedoppgave.

Negative faktorer.

a. Som lederen i November slo fast var det lite parolediskusjoner. Rapportene viser at dette er riktig. Sjøl om det gjøres bra med undersøkelser, er laga mindre flinke til å diskutere paroler, stille krav og omforme undersøkelsene til handling. F. eks. har ingen sendt inn paroleforslag til FK. Vi oppfordrer kameratene til å sende inn paroleforslag til neste nr. Se parolene i forrige FK og i TF. Parolediskusjoner skjerper linjekampen og virker helt sikkert til å mobilisere kaderen. Laga som har diskutert paroler har motsigelser på flere saker: Er parola Bort med karakterer og eksamen - rett, er fysisk fostring en del av revolusjonær ungd. politikk, er ungdommens kamp for egne interesser den viktigste delen av revolusjonær ungdomspolitik? - Disse sakene får vi ikke fulgt opp her, men vi oppfordrer kameratene til skjerpe linjediskusjonene.

b. Fortsatt mye sekterisme. Det er få lag som enda går bredt ut til idrettsungdommen, til

ngdommen som er opptatt av popkulturen, motorsykkelungdommen etc. Det er også få lag som prøver seg med "en ny vri". De fleste går i det gamle sporet med RG-salg, sirkell og fritidsaksjon. Dette kan sjølsagt være bra, men hvorfor ikke lage en fest i det lokale miljøet. Eller starte "onsdagsklubb" med dans og litt politikk-som et lag har planer om. Hvorfor ikke melde seg inn i idrettslaget? Er det ikke nettopp her vi ofte finner den store massen av ungdom? Hvorfor ikke prøve på åpne politiske møter slik Bryn-Hellerud gjorde? Eksperimenter mer!

2. Dårlig grep på ungdomslederspørsmålet.

Få lag har et godt grep på ungdomslederspørsmålet. Mange lag har enda ikke valgt ungdomsleder, andre har valgt ungdomsledere som umulig vil greie å konsentrere seg om arbeidet blant ungdommen. Andre mener ungdomslederen er en kommisær for RU.

~~En annen~~ Vi mener ungdomslederen i et lag som har leda ungdomskamp alt jobber framskredent: Han er med for fullt i RU-laget. Han har fått røtter i ungdomsmiljøet på plassen. Han har sjøl gått i spissen for ungdomsaksjoner-ikke bare "trukket i trådene", han jobber mye med rekrutering til RU. Vi mener det er helt rett som den kameraten har gjort-å legge stor vekt på massearbeidet og bekjempe byråkratismen.-Vi tror det er vanskelig for lagsformenn eller kamerater som har andre viktige oppgaver, å konsentrere seg om dette. Vi tror ungdomslederens arbeid er en nøkkel til framskredent arbeid blant ungdommen. Det vil derfor trolig bli en konferanse for ungdomsleder på nyåret.

1. Skolekampen er problembarnt. Dette er en negativ faktor som vi må stille skarpt. Det er klart at vi har problemer med å få gjennombrudd i arbeidet på skolene. For det første må kameratene finne metoder til å få framgang på kampen mot karrakterene. Reis kampen mot karrakterene på de punktene karrakterene står svakest: Religion, gym, praktiske fag, korttidskurs. Lær av Husflidskolene! Samtidig må vi utvikle en mer allsidig argumentasjon på Hvorfor karrakterene er så jævli. Studer serien i KK! Vi mener ellers kameratene må gjøre mer allsidige undersøkelser på skolene. Hva opptar elevene? Noen plasser kan det være kravet om et sted å være på skolen-en plass å ha fester og møter. En annen plass kan det være disiplinærreglementet, bla mye parade. Eller det kan være helt andre saker.

e. Arbeidsplasslaga må først og fremst konsentrere seg om ungdommen på sin plass.

Det ser ut til at arbeidsplasslaga ofte har problemer med kampsaker. Men-sakene kan ikke spekuleres ut fra et kontor! Laga må ta en prat med ungdommer på plassen å spørre dem sjøl. Et lag har samla ungdommer til et møte og på den måten funnet fram til en hel serie saker som de unge arbeidere er opptatt av: Det kan være lærlingeforholda, trakasering fra baser og formenn, betalinga, behovet for et miljø på jobben, brakkeforholda, bedriftsboliger, opplæring etc. Vi mener at arbeidsplasslag bare unntaksvis i noen grad skal konsentrere seg om andre miljøer enn ungdommen på plassen. Dersom det omtrent ikke finnes ungdom på plassen er det trolig rett at de ikke har dette som hovedoppgave.

Konsentrer kreftene i kampanjefasen!

Fra nå av går vi inn i fasen med kampanje på ungdomsarbeidet. Vi skal nå stille oss oppgaver som vi kan nå konkrete resultater på. For å oppnå dette må laga konsentrere kreftene om færre oppgaver. Dersom laget har gjort undersøkelser i 2-3 miljøer, er det trolig nå rett å konsentrere seg om et av dem. Sett inn kreftene på å reise ungdommen til aksjoner. Dette er ett viktig område. For lag som jobber med å opprette RU-lag tror vi mye krefter må konsentreres om å berge dette viktige arbeidet i havn. Ellers må vi i kampanjefasen sette mye krefter inn på å nå bredt ut, bekjempe sekterisme: Slå et slag for nye ideer-gå andre veier til ungdommen!

GJØR SOM BURANUNGDOMMEN: GÅ TIL HUSOKKUPASJONER FOR ET STED Å VÆRE!

LÆR AV HUSFLIDSKOLENE I KAMPEN MOT EKSAMEN. OG KARRAKTERER!

Kamerat som jobber med ungdomskampanja for DS.

OM ABBONEMENTSKAMPANJA FOR FK.

Kan du tenke deg en soldat i det norske folkets frigjøringshær med Adresseavisen i baklomma? Eller Arbeideravisa? Eller Friheten? Eller VG?

Sjølsagt ikke. Det er bare Klassekampen som vil propagandere de riktige linjene i folkekrigen, sveise folket sammen og oppfordre til uforsonlig og knallhard motstand mot okkupanten,

Sånn er det også i dag. Klassekampen står alene mot alle de andre avisene her i landet. Det gjelder alle spørsmål, alle de daglige små klassekampene med oppsigelser og lønnskutt, streikene, de strategiske perspektivene med verdenskrig og revolusjon, frigjøringsbevegelsene, supermaktene, de demokratiske rettighetene osv osv. Det er dette som gjør Klassekampen til arbeiderklassens avis - ikke i opplag, men når det gjelder standpunkt.

KLASSEKAMPEN FRAM TIL I DAG.

Klassekampen har hatt ei fantastisk utvikling siden starten i 1969:

1969:	Månedssavis	opplag	2.500
1971:	"	"	25.000
jan.1973:	Ukeavis	"	11.500
1974:	"	"	15.000
jan.1975:	"	"	18.500
" 1976:	"	"	21.000
" 1976:	4-siders 1 gang i uka	"	12.000
" 1977:	8-siders 1 gang i uka	"	
april 1977:	DAGSAVISA		
jan. 1978:	Dobling av sideantallet i dagsavisa.		

Vi har altså gått fra 16 sider en gang i måneden til 16 sider daglig. Vi har gått fra 2.500 i opplag en gang i måneden til bortimot det tidobbelte daglig.

Men kamerater: Er det noen grunn til at framgangen skal stoppe her? Slett ikke. Hvis vi ser oss litt tilbake i historia vil vi finne at i 1945 var Friheten landets desidert største dagsavis med et opplag på 106.000 (sjøl om Friheten allerede da hadde grove feil). Det gir perspektiver, kamerater!

VI MÅ SIKRE GRUNNFJELLET.

I dette nummeret av FK finner du to intervjuer med partikamerater om Klassekampen. De gir mange argumenter for hvorfor en utvidelse av Klassekampen er absolutt nødvendig. Studer dem grundig og send oss gjerne synspunkter på det som tas opp, du også.

Utvidelsen kommer. Men det er et svært økonomisk løft for avisa og partiet. Den krever derfor at vi øker abonnent-tallet. Aviser må ha et grunnfjell av abonnenter for at drifta skal være sikra. Derfor vil partiet gjennomføre to kampanjer for Klassekampen. Den første i begynnelsen av desember, den andre i februar.

KAMPANJEUKA.

I år er ikke det å verve abonnenter til KK partiets hovedoppgave. Det betyr at vi må satse ekstra mye på de to kampanjeukene. Nedenunder er satt opp en del lærdommer angående organiseringa av en slik kampanjeuke:

- Sett av rikelig med tid til å drive kampanjen. Dette betyr at annen aktivitet må prioriteres ned denne uka.

- Gå etter lister. De vi må få med på disse listene er:

Folk som har abonnert tidligere, men som nå har slutta. Det er ofte tilfeldigheter som gjør at disse ikke fortsatt abbonerer. Den enkleste måten å finne fram til disse på er å spørre de vi tidligere har vervet om de fortsatt abbonerer.

De som nå går på studiesirkel. En lur ting kan være å få de som går på studiesirkel til å hjelpe oss med kampanjen. Det er ofte slik at ferske kamerater har større omland enn eldre.

Faste KK-kjøpere må argumenteres med ennå en gang.

- Arbeidet må kontrolleres av avdelingens KK-ansvarlig.

Som alle vet går det nå raskt mot jul.

Tenk over om noen av dem dere gir gaver til kan ha nytte av KK om de ikke allerede abbonerer.

I jula treffer vi ofte familie og kjente vi vanligvis ikke har kontakt med. Benytt denne anledninga til å verve abonnenter!

Lykke til med kampanja.

KK-ansvarlig i DS.

(Det er kommet verveslipper og plakater om KK-kampanja på Oktober.)

Forts. Intervju med.....

Vi som jobber i KK føler oss mellom barken og veden. Det finnes masse ideer og stoff. Men avisas kapasitet er ganske enkelt for liten.

Derfor hilser vi kampanjen for Klassekampen velkommen.

Ei dobling av sideantallet vil gjøre KK til ei bedre avis, ikke bare for partiet, men også for massene. Sjøl om 16-sideren sjølsagt ikke vil løse alle problemer."

16-SIDEREN VIL BETY MER BREDD OG ALLSIDIG AVSLØRING AV KLASSESAMFUNNET!

Intervju med kamerat i Klassekampens Trøndelagsredaksjon.

Trondheim har i flere år hatt en KK-redaksjon. Vi har prata med en av kameratene som jobber der om hva de venter seg av utvidelsen av KK til 16 sider daglig.

"Idag er ikke Klassekampen et godt nok redskap for arbeidsfolks kamp. En av de viktigste årsakene til dette er at avisa rett og slett ikke er stor nok. Plassproblemene våre fører til:

1. Vanskelig å følge opp viktige saker fra dag til dag.
2. For liten bredde i stoffet.

Kan du gi eksempler på det?

"Ta Hustad-streiken. Vi hadde med visse unntak ei ganske god dekning av streiken helt til blow-outen. Nordsjøen nesten blåste oss ut av avisa. KK hadde ikke plass til å følge opp begge sakene på en skikkelig måte, og blow-outen ble prioritert.

Ellers hadde vi kronisk dårlig damvittighet når det gjelder RV-arbeidet i Trondheim. Bystyre. Det er sjelden vi har plass til skikkelig dekning av slikt stoff.

Det finnes nok av eksempler, men jeg skal nøye meg med ett til, nemlig Klæbu-saken. Fritidslederen blir tatt av lensmannen på jobb. Et uhyre grovt overgrep. Vi sendte stoff om saken til Oslo samme dag. Først ti dager seinere greier kameratene i Oslo-redaksjonen å presse det inn i avisa. Enkelte ganger kan plassproblemet være litt av et mareritt."

Sånt må svekke aktualiteten i avisa?

"Helt opplagt. Hver dag har sine nyheter. Da holder det ikke for oss å komme med dem kanskje først ut i neste uke. F.eks. skulle jo suspensjonene på TMV og knallseieren på Ila-Lilleby her i Trondheim hatt skikkelig oppslag i avisa tvert. Men det har plassen hindra oss i,"

Du nevnte også at plassmangelen går ut over bredden i stoffet?

"Ja. KK er i dag sekterisk. Ikke fordi vi som jobber i redaksjonene har ei linje på å være det. Igjen er det plassen som skaper begrensninger. I dag er det faktisk bare faglig-stoffet og det internasjonale stoffet som får plass nok. Dette går sjølsagt ut over stoff om arbeiderklassens allierte. Et eksempel: Mausundfiskerne og deres aksjon. Mye av det stoffet vi i Trondheimsredaksjonen laga, ble det aldri plass til i KK. Bl.a. flere store reportasjer om Mausundbefolkningens liv, virke og kamp for at öysamfunnet skal overleve. Ellers er det jo ikke vanskelig å finne eksempler. Ta ungdommen. I dag dekker vi bare de mest framskredne aksjonene blant dem. Vi skulle fryktelig gjerne hatt plass til stoff om f.eks. ungjenter og prevensjon, den ideologiske undertrykkinga blant ungdommen, skolen, ungdommen og masseidretten osv osv.

Ei større avis vil bety ei mer allsidig avsløring av klasse-samfunnet. Også her kryr det av eksempler: livet på aalle institusjonene, pensjonistene, korrupsjon osv osv.

Forts. forrige side

KJØP JULEGÅVENE PÅ OKTOBER!

Forlaget Oktober har gjort eit stort sprang framover i 1977. Vi har samla inneit par millionar kroner og vi har overoppfylt ein abonnementskampanje som har spreidd Lenin sine viktigaste verk til tusenvis av arbeidarar.

Men det er ikkje nok at forlaget gjer eit stort sprang om ikkje bokhandelen følgjer etter. Vi skal selge alle bøkene som blir gitt ut, det er det som er vitsen.

Og julehandelen er eit godt høve til dette. Kommunistar bør kjøpe alle julegåvene på Oktoberbokhandelen. Og for å hjelpe kameratane litt, skal vi komme med nokre gåvetips:

STILLE MOBILISERING av Ottar Strømme er ei bok som gir svara på mange spørsmål om borgarskapet sin "motstand" i 1940: Kvifor fekk ikkje soldatane brukbare våpen? Kvifor gjorde ikkje regjeringa og forsvarsleiinga noko som helst for å møte invasjonen? Kvifor nytta dei stille mobilisering? Boka kjem til å bli ein brannfakkell. Kr. 20,-.

ORIONS BELTE av Jon Michelet. Spanande og hyperaktuell om supermaktene si rivalisering på Svalbard. Kr. 42,-.

SVIK - FÖRKRIGSÅR av Dag Solstad. Første bok i ein serie på tre om krigen og okkupasjon sett frå arbeidarklassen sin synstad. Boka fortel frå austkanten i Oslo, og slik Solstad skriv at det var, slik var det. Ca kr. 40,-.

TO SLAGS FOLK I TRAVELFOSS av Asbjørn Elden. Denne boka er ein sensasjon. Elden fortel om ein oppdikta industristad og folket som levde der, frå eldre tider fram til i dag. Ein kan lære svært mykje av denne boka. Kr. 39,50.

SPOR I SNÖEN er no komplett. Alle binda finns og du kan lese heile historia til den tapre avdelinga av Folkets Frigjeringshær utan avbrot.

Ungdommen skal sjølsagt ha sine julegåver. Vi har eit godt utval av ungdomsbøker, og skal berre nemne to:

PER STIGMANN'S EVENTYR av A.M. Marksman, eit psevdonym for den kjende svenske veteranen Nils Holmberg. Per Stigmann er ein raud Robin Hood som slåss mot tyske og svenske herrar i Sverige på 1300-talet. Kr. 29,50.

OG SÅ KOM VI TIL NORGE av Sverre Asmervik er ei bok som fortel om dei diskriminerande arbeids og bustadvilkåra framandarbeidarane møter når dei kjem til Norge. Boka går ~~spark~~ skarpt til åtak på sjåvinisme og rasisme. Kr. 37,50.

Barnebøker har vi og eit verkeleg godt utval av, frå dei som høver for dei aller minste og eppover. Stikk innom og sjå.

Kva skal eg så gi til gamle tante Sofie? Til dømes Pelle Eroreren, som framleis berre kostar kr. 49,- for fire bind. Eller andre bøker som vi har, ei gammaldansplate eller ein gåveartikkel frå Kina. For vi har eit bra PANDA-utval i år og, frå te via tekрус med lokk til barneleiker og skrivesaker.

Og sjølsagt har vi nyttige ting som kalendar, siuande sansar, skikart over bymarka og mykje meir. Og viss det er noko vi ikkje har kan vi tinge det for deg.

OKTOBER ER STADEN FOR ALLE JULEGÅVENE I ÅR

Oktoberfollat.

TRE MOTSIGELSER I DISKUSJONEN OM UNGDOMSARBEIDET

I diskusjonen om ungdomsarbeidet støtte vi på en rekke motsigelser. Jeg vil legge fram tre av dem, slik jeg ser dem nå etter de første diskusjonene.

Noen mener at vi har en revolusjonær ungdomspolitik, og den finnes i gamle BV, KK, RG o.l. Lederen i TF overser mengdevis av erfaringer, underslår at vi har politikk på soldatkampen, "Et sted å være", f.eksempel. Vi trenger ingen eksperimenteringspolitikk nå. "prøve seg fram"-linja er i slekt med den gamle "Rødt miljø"-linja. Vi må studere erfaringene vi har. (Studentkamper? 30-timers uka?).

Jeg kan ikke skjønne at det er mulig å påstå at vi har en (helhetlig) ungdomspolitik. Hva med idretten, hva er linjene? I skolekampen er linjene klare? Soldatkampen - trengs det ikke nybrottsarbeide i "marken? Å pukke på at vi har en (helhetlig) revolusjonær ungdomspolitik, og at det viktigste er å studere erfaringer fra tidligere kamper blandt ungdommen, - det hindrer oss i å gå fram med åpne øyne, undersøke, studere og prøve. Det legger opp til subjektivism og sekterisme.

At vi også skal studere gamle erfaringer er sjølsagt. "Rødt miljø"-linja var i innholdet ei feilaktig linje, som unnlot å reise ungdommen til kamp mot borgerskapet. Er T-baneaksjonen og den siste husokkupasjonen i Oslo utslag av ei "rødt miljø"-linje som den i -75? Nei, ungdomskampanja er i hovedsak på rett vei. (Sett i forhold til kritikken ovenfor).

Noen mener at det første og viktigste i ungdomskampanja er å reise ungdommen til kamp for sine nære interesser. Anti-imp., jentegrupper osv. vil følge i kjølevannet. Eks.: På en skole uten interessekamp, vil det være feil å prioritere danninga av 3. verden-komite, før interessekampen er i gang. Vi må ta utgangspunkt i massenes interesser.

Jeg mener dette er feilaktig, økonomistisk politikk. I "Hva må gjøres" (Lening) s. 74 står det: "Den som utelykkende eller hovedsakelig retter arbeiderklassens oppmerksomhet, iakttagelsesevne og bevissthet bare mot klassen selv, er ingen sosialdemokrat. For arbeiderklassens kjennskap til seg selv er uløselig knyttet til fullstendig klarhet over ikke bare de teoretiske forstillinger..... ja, det er rettere å si, ikke så mye de teoretiske forestillinger, som de forestillinger om de gjensidige forhold mellom alle klasser i det moderne samfunn, som er skapt gjennom erfaringen fra det politiske liv. Nettopp derfor er våre økonomisters prek om at den økonomiske kamp er det videst anvendelige middel til å dra massene inn i den politiske bevegelse, så dypt skadelig og så dypt reaksjonær i sin praktiske betydning."

Lening peker på at vi trenger ei allsidig avsløring av samfunnet, og at kampen for de nære interesser - den økonomiske kampen - (hva er forskjellen i denne sammenheng?) ikke automatisk gir folk ideer om revolusjon og sosialisme.

Feil å starte med ei 3. verdensgruppe på en skole uten interessekamper? Hva f.eks. med noen av de gymnasa hvor representanter fra PAC har vært? Å påberope seg å være talsmann for "massenes velferd" med dette synet holder ikke. Er det i strid med massenes interesser å styrke solidariteten med PAC? Å styrke streikestøttearbeidet? Nei, tvert imot. Å ikke gjøre dette, er å sabotere proletarisk internasjonalisme og la borgerskapet splitte arbeiderne.

OK- mulig det er de nære interesser som beveger massene mest, jeg vet ikke. Men å si at dette er viktigst over alt og til enhver tid, det er økonomisme. Innsnevra stabukkipolitikk.

Noen mener at aksjonen mot flybussen med Spaniaturister i -75 var et eks. på en tåpelig aksjon. (Punkteringer, flaggbrenninger). Trenger flere av typen som var mot 30-timersuka. (Langvarige interessekamper).

jons 17

HVA ER ARSAKEN TIL AT FOLK "SKLIR UT" AV PARTIET? HVA SKYLDES DET AV FEIL HOS KAMERATER SJØL OG HOS PARTIET?

1. Partiet har tatt lett på kaderfostringa. Oppgavene har ofte blitt fordelt teknisk, ikke etter politiske kriterier, og kameratene har fått tildels dårlig rettleiing og kritikk. Dette manglende grepet på fostringa av nye kadre har ført til demoralisering/degenerering hos de kameratene det er snakk om, og betydelig svekking av laget. Det er ikke galt å gi kamerater oppgaver, men de må alltid følges opp med rettleiing og hjelp.

2. MÅLSETTINGA

Når det stilles målsettinger fra DS må de være innretta på de enkelte avdelinger, og tas opp til diskusjon der. Mangel på slik diskusjon fører ofte til for høy målsetting utifra at situasjonen ikke alltid er så god som vi ønsker.

Målsettinga må være innretta på hva som er realistisk for avdelinga eller kameraten. Eks. 17. mai var målsettinga for toget satt for høyt. Det førte til demoralisering, og folk mente at de hadde gjort for dårlig arbeid (som kan være riktig), men i realiteten var toget i Trondheim et bra tog, sjøl om vi kunne fått mange fler til å gå hvis vi hadde diskutert konkret utifra den særegne situasjonen.

Målsettinga til hver enkelt kamerat er kanskje det som gjør størst utslag i fare for demoralisering. En må stille konkrete målsettinger utifra den enkelte kamerats nivå og massebasis, ikke etter den mest ledende i avdelinga. Det fører til frustrasjoner og folk passiviseres og gir opp, isteden for å bli inspirert til å jobbe. Delmålsettinger med diskusjoner underveis er et godt middel til å få bra resultat. Eks. Før 21. august -76 diskuterte avdelinga vår målsetting for folk på liste, svært konkret og ønte opp med gjennomsnittlig 10 navn hver. Etter kort tid med mobilisering var målsettinga så godt som oppfylt. Vi diskuterte på ny, og høyna målsettinga med oppfylling som resultat.

3. Når folk er iferd med å miste entusiasmen, mister de også evnen til å se at de har en viktig rolle i partiet. De ser på seg sjøl som full av mangler på enkelte områder nesten håpløs, og partiet som ufeilbarlig. Det som må gjøres er å ta alvorlig diskusjon på kameratens problemer, og prøve å sette dem i samband med partiet sine svakheter og feil på enkelte områder. En må få brukt med supermannstenkinga og dømminga av seg sjøl som ubrukelig, sjøl om en ikke har full oversikt. Svakheter hos enkeltkamerater er ofte gjenspeiling av feil i hele organisasjonen.

4. PARTIETS ROLLE

Det er altfor lett å skli ut av partiet i dag. (Jeg har sjøl erfaring med et, og har nå blitt med igjen). Partiet har for lett å avskrive medlemmer som har problemer, og ser på dem som håpløse og uforandelige. Eks: Jeg ble passiv like før sommerferien og ble ikke engang spurt om å være med i RV-gruppe.

Nå må vi komme bort fra synet på kamerater som enten er bra eller dårlige, og gi dem muligheter til å vise de gode sidene gjennom praktisk arbeid.

Partiets oppgave når kamerater skli ut må være å sette ansvarlige kamerater på oppgaven å få medlemmet til å fungere igjen. Det holder ikke med en almen oppfordring i avd./laget, en må jobbe planmessig og organisert for å trekke kameraten gradvis med på arbeidet igjen.

Det er svært alvorlig ting at folk bare skal få lov til å skli ut, uten å bli tatt vare på, det kan føre til fullstendig passivisering hos den enkelte kameraten og er ei dødslinje for partiet.

FOR REVOLUSJONER FAGLIG BONDOPOLITIKK

SKAL HUSDYRAVLØSERE HA HELGEFRI?

I FK, sept. -77 siterer Roar forslag til faglig manifest: "AKP(ml) går inn for forbud mot alt natt- og skiftarbeid, som ikke er tvingende nødvendig av produksjonstekniske årsaker, eller fordi det dreier seg om drift av sykehus og annen hjelp til syke". Roar lurte på om dette må bety at målet er full helgefri for husdyravløserne.

Det var en provokasjon da Skog og Land stilte kravet om helgefri for avløserne til tariffoppgj. våre -77. Det var et framstøt fra DNA/LO-toppen for å splitte bøndene vekk fra avløserne, sette de opp mot hverandre, og hindre deres felles kamp for et godt inntektsoppgjør. Mange bønder ble sinna på det kravet og skeptisk til avløserne. Det var ikke avløserne, men DNA pampene i Skog og Land som stilte kravet. Det er ikke første gangen staten splitter for å herske. Før tariffoppgj. -76 viste staten propagandafilmer i TV, satte bønder mot arbeidere, og "dersom den ene får mer blir det mindre på den andre". Denne splitt og hersk linja er vitsen med samordna oppgjør. Staten er livredd at avløserne skal smi enhet med bønder, og gå i spissen for inntektsutjamning med industrien. For å hindre at bøndene slutter opp om avløserkrav, var det nødvendig å provosere bøndene til å ta avstand fra avløserne.

Avløserne røkter fjøs med husdyrproduksjon, og dyra må ha stell i helga. Det er en produksjonstekniske årsaker for at husdyrbøndene må jobbe i helga. Men må avløserne jobbe av den grunn? Det er et rettferdig krav at bøndene må få rett til sammenhengende ferie mer enn 5-6 dager, en gang i blant, minst en gang i året. Det er nødvendig for at ikke hele jordbruket skal utraderes. Bøndene har ført en lang og hard kamp for kravet, og særlig Hitraaksjonen frmaskyndet ferieavløsninga. Her må vi ikke svike bøndene.

Noen sier at hele arbeiderklassen har kjempa seg til helgefri, - skal vi nå fire på det kravet? Nei, ikke fire, men kreve kompensasjon! Parolene må bli:

- Husdyravløserne må jobbe i helga, så bøndene får sammenhengende ferie, mer enn 5-6 dager, minst en gang i året.

- Avløserne må ikke ha helgearbeid så ofte som 2. hver helg. Krev f.eks. å ikke jobbe mer enn en helg av 3, 4, 5, eller 6.
- Krev klare regler for kompensasjon av helgearbeid, om kvelden og utover 12 timer, så det går an å regne ut lett for alle typer avløseringer.

Arbeidsmiljøloven er dårlig, men bedre enn den for landarbeidere, krev at arbeidsmiljøloven må gjelde avløserne. Mange støtter kravet om 10-4. Men bør ikke en dag helgejobbing kompenseres med 2 hverdager? Dessuten trengs lønnskompensasjon. Dersom det ikke blir skikkelig kompensasjon i ubekvem arbeidstid, kan ikke avløserne få unger og ha familieliv. Da blir det stor gjennomtrekk, og unge folk som skal ha springbrett til egen gard og landbruks-høgskolen. Hele avløserordninga går i vasken.

STATENS AVLØSERORDNING SPLITTER BØNDER OG AVLØSERE

Dersom en avløser blir sjuk, får ikke bøndene statshjelp til sjukeavløser, men de må sjøl betale og skaffe seg sjukevikar. I vårt område har det ført til at bønder blir sinna på avløserne, "De er late. Vi kan aldri slutte å jippe sjøl om vi har brekt en arm". Staten splitter og hersker og slipper fri for ansvaret. Det er klart at t.kravet må bli at staten må betale og n-sette sjukevikar, når avløseren er sjuk og ved svangerskapspermisjon.

RETT IKKE TARIFFKRAVA MOT BØNDA, MEN MOT STATEN

I -77 forhandla avløserne/Skog og Land, med bøndene/Jordbrukets arbeidsgiverforening. JA er dominert av de 5-10% av bøndene som er storbønder, en del av borgerskapet og fienden. De avløserne som jobber hos slike kapitalistiske bønder, må løse motsigelser mellom oss og fienden, og de er antagonistiske, så de får diskutere det særegent, jeg tar det ikke opp her. Men flertallet av bøndene er en del av folket, og med i klassealliansen. Avløserne må slutte å forhandle med JA, og forhandle med sin egentlige arbeidsgiver, staten som sitter på pengene. Dette er særlig viktig fordi staten pusser bøndene inn i en tvangsstilling mellom seg selv og avløserne. Se på f.eks.

i en del tilfelle går bønda inn for arbeidsforhold som er dårligere enn jordbruksavtalen sier. F.eks. får ikke bønda nok penger av staten til å gi avløserne tariff. Da gjør avløserne lett to typer feil:

1. De finner seg i alt. Enheten med bønda er viktigst. De jobber gjerne 12-14 timer i døgnet som sommeren, for bonden gjør det jo sjøl! Avløserne må kjempe for krav også når det går på pungen til bønda. Noe anna er å undergrave det arbeiderklassen har kjempa seg til og svike solidariteten med hele arbeiderklassen. Dette er et prinsipp ingen må gi seg på.

Den andre feilen er å kjøre venstre overfor bønda. Kreve at bønda skal innfri krav vedtatt i tariffen om lønn og ferie, når avløsertilskotet fra staten er utilstrekkelig. Avløserne ser lett på bonden som arbeidsgiver og fiende. Det er forståelig at bønda blir sinna og nekter, dersom avløserne bare prater om at de egentlig har fellesinteresser og staten det virkelige ansvar, mens bøndene i praksis må punge ut. Det er ikke nok å stanse her, for nå har staten tvunget avløserne til å velte problemene over på bønda og få de mot seg. Vegene å gå må bli:

- Avløserne skal ikke forhandle med JA, men med staten.
- Avløserne og bønder må ut av det felles jordbruksoppgjøret. De må få hver sine forhandlinger med staten.
- Staten må ikke sette øvre ramme for inntektsoppgjøret.
- Alle avtaleforslag må ut til uravstemming.
- Staten må ta hele ansvaret og administrere avløserordninga.
- Staten må betale hele lønna til avløseren og dekke all kompensasjon for ubekvem arbeidstid.
- Staten må etterbetale bønda alt, dersom de har måttet legge ut ekstra for å betale tariff til avløseren.
- Staten må betale og ansette sjukevikar når avløseren er sjuk.
- Alle bønder må få tilskott til avløser i like lang tid.
- Lær opp nok avløserne til alle bruk, ikke bare til 25%.
- Avløserne stiller harde lønnskrav, 30% med tillegg for ubekvem arbeidstid.
- Bønder, krev inntektsutjamning nå, ikke i 1983.

AVLØSERNE MÅ LEDE KLASSEALLIANSEN PRAKTIS

Fattigbønda har ingen kamperfaring, er utnyttat, undertrykt og tråkka på, som Lenin sier. Både av kapitalen og ideologien til de største mellombønda og familieundertrykkinga, så de tør ikke reise kamp mot staten. Det er steinhardt å mobilisere oppgitte småbønder som ikke tør si noe mot folkesnakket. Det er en alvorlig trussel mot klassealliansen, så lenge det ikke blir gjort noe gjennombrudd her. Dessuten er det nytt og vanskelig for bønda å administrere avløserne, så de kan ikke gå i spissen for en bra avløserordning. De kan gjennomføre kampen, dersom avløserne går i spissen sammen med revolusjonære bønder.

Avløserne må hjelpe bønda til å stille klassealliansekrev, først og fremst i Skog og Land, men og i bondelaga. Eks: Vi støtter at staten etterbetaler det dere må legge ut for å gi oss tariff." Avløserne må lage konkrete forslag, forklare de for bønda, spre de skriftlig til alle bønda i god tid i forvegen, legge de fram på bondelagsmøte og argumentere sterkt for at bønda stiller de i jordbruksoppgjøret. Så hardt er det! Ellers blir bonde og arbeider splitta av borgerskapet. Viktig historisk erfaring er at Bygdefolkets krisehjelp i Norge ble fascistisk, og mange bønder en støttesaker for nazistene mot folket under siste verdenskrig. Avløserne har en livsviktig oppgave med å bresjen for forbund med bønda. Avløserne må ikke staten splitte dere fra bønda!

HVA MED LANDBRUKETS SENTRALFORBUND OG DE ØKONOMISKE SAMVIRKEORGANISASJONENE?

De er kapitalistiske bedrifter som utnytter de ansatte, rasjonaliserer omsetningsanlegg og plyndrer bønda med monopolpriser. I dag får de penger fra staten gjennom jordbruksoppgjøret. Bondelaget står for en borgerlig linje sammen med Bondelaget og Bonde og Sjømannslaget til en kjempeorganisasjon med bygdene kapitalister i ledelsen. I stedet må små og mellombønder stå sammen, gjøre bondelaget til kamporganisasjoner, og reise kamp mot staten og sentralforbundet. Hvordan reise kamp mot staten og sentralforbundet? Er det rett å kreve at LS skal ut av jordbruksoppgjøret? Ja! Men er det rett at LS skal få penger fra staten? Bør bønder kjempe for at LS skal være "bondesamvirke", eller bør staten overta? Er det en illusjon med samvirke under kapitalismen?

GJØR BONDELAGENE TIL KAMPORGANISASJONER

KK skrev nettopp at lokale jordbrukskrav må stilles i høst. Men sekretæren i Bonde- laget i vår bygd sier at de pleier å behandle lokale forslag til jordbruksavtalen på etterjulsvinteren (januar/februar), så styret ser ingen grunn til noe møte før jul. Kan noen hjelpe med å finne ut hvordan faseplanen i jordbruksoppgjøret er? Når er siste frist for lokale forslag? En del bønder sier det blir uravstemming, fordi det var det i -76, stemmer det?

Bonde diskusjonen må ikke stanse.
Det står att mange uløst motsigelser!

JESSEN.

JORTS JA S 13

Dette er den samme motsigelsa som ovafor, i en anna utgave.

Flaggbrenninga på Lade og pornobåla som har vært, skulle være eks. som fullstendig avviser dette synet. Aksjonsforma må sjølsagt variere etter tid og sted og hvem som aksjonerer.

Å si at en type aksjon ikke duger - basta! - det er å lage seg et skjema ut fra hva en sjøl synes er behagelig/"riktig". Massene beundrer handlekraftige aksjoner. Det viser mot. Å ha motvilje mot militante aksjoner, er i grunnen å kapitulere for borgerskapet, være redd for hetsen, ikke stole på massene.

Alle disse tre feilaktige synspunktene mener jeg står for å avspore ungdomskamp- anja, - gjøre den subjektivistisk og sekt- ersik.
- henge etter ungdomsmassen, ikke gå foran.
- overføre spissborgerlig redsel for aksj- oner fra seg sjøl over på ungdomsmassen.

Jonts fra s 3

flere ganger blitt lagt til sides uten å bli studert. I juni var det årsmøter i avdelingene. Beretningene som ble lagt fram på disse møta forteller veldig mye om livet i avdelingene. Men DS har ikke krevd inn disse beretningene for å studere dem og finne ut mer om situasjonene i partiavdelingene.

AVDELINGENES SJØESTENDIGHET OG EGNE INITIATIV HAR BLITT UNDERGRAVD

DS har blitt mye kritisert for å lage mange direktiver og stille mange oppgaver på samme tid. Direktiva har ofte vært uten en klart innbyrdes prioritering. En del av denne kritikken må rettes mot SK, men en god del faller på DS. Dette er en viktig kritikk av to grunner. For det første er det i strid med Maos prinsipp om å konsentrere slaget og ikke slå i alle retninger samtidig. For det andre bryter det med prinsippet om å la avdelingene få høve til å utvikle sitt eget arbeid og ta egne sjøestendige initiativ innenfor sitt område. Mange avdelinger har klaga over at det ikke gis rom for avdelingenes eget arbeid i planene. Dette er en riktig og viktig kritikk.

Særlig ille var dette i perioden 1.mai-sommerleiren. Avdelingene ble da pålagt, uten klar prioritering å jobbe med følgende saker: 17.mai, verving til partiet som skulle intensiveres, starte RV-arbeidet mobilisere til sommerleiren, gjennomføre årsmøter i avdelingene og distriktsårsmøtet. For det første så var det ikke mulig å gjøre godt med alle disse oppgavene samtidig. For det andre så blokkerte ~~disse arbeidene~~ disse planene fullstendig for lokale initiativ og sjøestendig arbeid fra avdelingene.

En kamerat kritiserte i forrige FK at Stortingsvalget ble delt opp av 2 kampanjeuke: Først en kampanjeuke med verving av folk til partiet og til sirkeler, så en kampanjeuke for å verve nye KK-abonnenter. Vi er enige i at dette var et slag mot avdelingenes sjøestendighet. Men vi holder fast ved at det var riktig å sette en kampanjeuke for å verve folk til partiet og til sirkeler.

DET TRENGS MER POLITISK MOBILISERING- OG MINNRE ADMINISTRATIV GILT

DS har mange ganger gjort feil som består i å undervurdere hvor viktig det er å mobilisere hele partiet politisk for å nå sine mål.

oppgave. Herskal nevnes noen eksempler:

- før 17. mai var vi klar over at det var en god del usikkerhet på det nasjonale spørsmålet i partiet og særlig i studentforbundet. Den tvil som KUL og SV prøvde å så omkring Svalbard, Barentshavet ol hadde slått litt inn i partiet. Likevel avlyste DS et konfrontasjonsmøte med SV/KUL om dette spørsmålet. Begrunnelsen var at vi ikke makta å gjennomføre det, først og fremst fordi forberedelsene til distriktsårsmotet var kommet kort. ~~Ettersom~~ Det var en stor feil å avlyse dette møtet, som det var stor interesse for både i partiet og i ungdomsforbunda. Det skada 17. mai-arbeidet kraftig.

- det fins mange andre eksempel som illustrere feilen i DS når det gjelder å undervurdere betydninga av å mobilisere partiet politisk som en helt avgjørende faktor for å ha framgang.

Mac's minnemøte høsten 1976 var et eksempel på at DS bare organiserte et møte, men ikke dreiv politisk mobilisering omkring det. Det kom bare 300 på møtet, langt mindre enn på streikemøter og andre politiske møter som vi mobiliserte til, - tidlig i 1977 ålike etter 4-bandens fall, hadde partiet en kamerat fra Trøndelag på en måneds besøk i Kina. Meininga var at vi umiddelbart skulle slå på stortromma og arrangere et møte der vi la fram vårt syn på utviklinga i Kina og polemisere mot og fostre partiet på å gå mot KUL/SV-propagandaen om at "hå hadde revisjonistene overtatt i KP". Men møtet blei stadig utsatt, og til slutt blei det bare et lite møte i Kina-foreninga.

- I FK reises det ofte politiske motsigelser som DS lar stå ukomentert lenge. Dette er å ikke ta den politiske kampen og den politiske mobiliseringa seriøst på den riktige måten.

DSAU hadde f. eks. nylig en svært god diskusjon omkring motsigelserne som er tatt i TF omkring arbeideraristokratiet. Denne diskusjonen burde DS ha fulgt opp i FK, men det har vi ikke gjort.

Vi mener at DS sitt manglende forståelse for politisk mobilisering som er nøkkel til framgang er en veldig viktig del av det byråkratiske avviket i DS.

KRITIKK OG HENVENDELSER BLIR OFTE IKKE SVART PÅ

Mange henvendelser og kritikker har det tatt veldig lang tid å svare på. Noen henvendelser og kritikker er rett og slett blitt borte. Det har vært mye vilkårlighet i behandling av henvendelser og kritikker. Den som vedkommende som har ansvaret har funnet ut at henvendelsen ikke er så viktig, så kan den ha blitt lagt til side og ikke svart på før kameratene har purra på svar. DS har etter at diskusjonen om byråkratismen kom opp med tyngde, tatt en del tiltak på dette. Men fortsatt fins det mange eksempler på feil

et faglig spørsmål fra før sommerferien.
-kamerater har laga en skriftlig kritikk av måten Janne og Torill-saka blei tatt opp av RV i bystyret. Kameratene har ennå ikke fått svar på den kritikken.

Alle former for å hindre kritikk fra og henvendelser fra massene og medlemmene i partiet er forbrytelser. Dette er slått fast i våre vedtekter. Denne gifta må drives tilbake skritt for skritt i året som kommer.

"FRA MASSENE, TIL MASSENE" OG GREPET OM DEN AKTUELLE BEVEGELSEN FOR SVAK Mao sier i metoder for ledelse: "I alt det praktiske arbeidet partiet vårt gjør, er fra massene, til massene nødvendigvis den riktige formen for ledelse." DS sine røtter i massene, undersøkelsen i massene, den løpende diskusjon om politikk og taktikk for å holde et sikkert grep om utviklinga av den aktuelle bevegelsen, dette er saker som er helt for lite utvikla. Det har ved fleire høve hindra oss i å gripe dagen og timen og spille en stor rolle i saker som opptar massene. Et eksempel er skandalen i Ungdommens Egen Heim, der vi aldri har spilt den rolle vi burde.

En foreløpig undersøkelse viser at en svært høy prosent av partiets medlemmer har hovedoppgava si utafør avdelinga pga. at de sitter i utvalg eller er engasjert i "apparatet". Dette er bl.a. et svært stort problem for laga på arbeidsplassene og svekker vårt arbeid der mye. Alle utvalg, det som kan kalles "apparatet" må gås gjennom i tida framover med sikte på å redusere det. Dette er helt nødvendig for å styrke avdelingenes arbeid og være bånd til massene.

Kamerater:

Vi har tatt opp en del momenter som vi mener er viktige byråkratiske feil i DS sitt arbeid. Vi er fullstendig klar over at det fins flere. Svakheter i arbeidsdelin, svakheter i planlegginga, det er satt alt for lite inn på å vinne framgang i jobbinga i industri. Det har vært mest snakk om at dette er et problem, men lite gjort for å løse problemet. Det fins en stil med frykt for å gjøre feil-vente på svar og utspill fra DS. Dette har DS ansvaret for, og dette må DS arbeide for å få slutt på osv. osv.

Kom med bidrag til kampen mot byråkratismen i DS. Vi veit om en del feil: mange er vi ikke klar over. Vi kjenner overfladisk til en del feil, mange skjønner vi ikke djubden i. Bidrag, store som små, fra partimedl. er det som nå kan drive denne kampanja vidare framover.

Utskrevet av en kamerat i DSAU
etter diskusjon i DSAU.

